

Propunerile revistei CERTITUDINEA LEGEA PĂMÂNTULUI

De-a lungul existenței sale de până acum, revista CERTITUDINEA a făcut mai multe propuneri legislative, care au rămas fără ecou în mediul politic (Voi face, la un moment dat, o expunere succintă a acestor propuneri, poate cineva le va considera oportunități politice). În orice caz, insistent, consecvent și cu obstinație, proiectele legislative pe care le-am prezentat și susținut permanent în paginile revistei au fost LEGEA COJOCARU și „CONSTITUȚIA CETĂȚENILOR”. Ambele au constituit înconunarea opere de o viață a marelui economist român care a fost CONSTANTIN COJOCARU. Mai cred și acum că partidul care va adopta LEGEA COJOCARU va intra în Parlament, dacă nu este deja, sau la guvernare...

CONSTITUȚIA CETĂȚENILOR avea la bază Teoria Statului Organic a lui EMINESCU iar aceasta, la rândul ei, avea la bază **Legea Pământului (Jus Valahicum)** – acel sistem juridic cutumiar care a funcționat, din vremuri imemorabile până în secolul al XIX-lea, în toate teritoriile locuite de români (inclusiv în Polonia, în zona muntoasă locuită de gorali, de unde se trăgea și Papa Ioan Paul al II-lea). Constantin Cojocaru chiar și-a definit proiectul „Constituția Cetățenilor” ca fiind „Doina lui Eminescu convertită în norme juridice și economice”.

Și iată că, în același spirit care l-a animat pe Constantin Cojocaru, **Asociația „Societatea pentru Proiecte Morale Structurate Calitativ”**, condusă de Costel Rusu, vine cu un proiect legislativ răsărit, parcă, din aceeași rădăcină: LEGEA PĂMÂNTULUI. Asemănător, pe fond, cu **Constituția Cetățenilor**, proiectul **Legea Pământului** pornește însă de la un aspect neobservat (sau omis) până acum în toate legislațiile statelor lumii, dar care era intrinsecă sistemului juridic cutumiar Legea Pământului. E vorba de o infracțiune gravă care e posibil să stea la baza tuturor celorlalte infracțiuni din Codul Penal și Codul civil: FRAUDA LEGISLATIVĂ.

Pentru a înțelege mai bine sensul și coerența proiectului Legea Pământului al lui Costel Rusu este nevoie să cunoaștem, în linii mari, ce a fost și cum a funcționat vechea **Lege a Pământului (Jus Valahicum)**, din care s-au păstrat, chiar în legislația actuală, câteva elemente de drept cutumiar sau consuetudin.

Revista CERTITUDINEA a prezentat, de altfel, în cadrul unui ciclu de articole semnate de Dan Toma Dulciu, toate elementele de bază ale vechii **Legi a Pământului**, din care reiau acum câteva elemente de cadru general. Prin conceptul **JUS VALAHICUM** înțelegem sistemul de drept român prestat, respectiv întregul sistem de cutume, datini și tradiții juridice, cu riturile juridice corespunzătoare, păstrate și transmise din generație în generație, din timpuri imemorabile. Având un cert suport mitologic, acest sistem de cutume, datini și tradiții juridice a fost considerat de către românii din afara țării drept „lege sfântă”.

Dincolo de hotarele țării, „legea pământului” era denumită exclusiv „Jus Valahicum” și era aplicabilă doar membrilor comunităților valahe din enclavale locuite masiv de populația românească.

În enclavale etnice românești din străinătate, obiceiurile și tradițiile considerate ca făcând parte din **JUS VALAHICUM**, au fost respectate cu sfințenie. De aceea, se poate afirma, fără a greși, că **JUS VALAHICUM** a contribuit la menținerea ființei naționale românești.

În interior, prin **LEGEA STRĂBUNĂ (Legea Țării)** se înțelege un sistem juridic comunitar sătesc, în care sunt incluse rânduielele juridice moștenite din generație în generație. Acest sistem conține totalitatea relațiilor sociale legate de proprietate, în general, dar mai ales de proprietatea funciară, în special, precum și raporturile de muncă în sânel colectivității.

Cutuma juridică nu a putut fi ignorată nici de domnitorii timpurilor istorice și legiutorii acelor vremuri (Divanul Domnesc, care era un fel de parlament unicameral), nici de legiutorul român modern și, acolo unde a fost posibil, cutuma a fost inclusă în textele de drept.

Deși dreptul consuetudinar pare vetust, anacronic, conservator, legile noastre (Codul Civil, Codul de Procedură Civilă etc.)

fac trimitere la tradiții și cutume locale.

Pe de altă parte, există țări dezvoltate din punct de vedere al sistemului de drept, în care cutumele juridice sunt la mare preț: de exemplu sistemul de drept anglo-saxon.

În continuare stare de transformare, statul a avut întotdeauna interesul să înlăture cutumele, normele dreptului obișnuit, iar pe altele să le transforme în propriul său interes.

În plan abstract, **JUS VALAHICUM** configurează concepția filosofică a poporului român privind ideea de drept și dreptate socială.

În ceea ce privește proprietatea funciară, datinile prescriu comportamentul omului față de pământ, menținând nemodificate acele atitudini pozitive ale sâtenilor față de ogoare, plauri, pășuni, păduri, drumuri de acces etc.

În sfera relațiilor de muncă, LEGEA ȚĂRII prescrie norme privind desfășurarea activității agrare, pastorale, forestiere sau raporturile de ierarhie prin muncă.

Printre alte tradiții transmise în cadrul conceptului amintit, întâlnim o serie de prescripții, fără corespondent, am putea spune, în alte legislații, sau chiar în legislația noastră modernă: legea ospitalității, legea omeniei, legea purității relațiilor de familie etc.

Subliniem faptul că secuii, în îndelungata lor conviețuire cu românii, au preluat multe dintre întocmirile juridice caracteristice vechii civilizații românești: întâlnim la acești secui foruri de conducere și judecată sătească, cum ar fi: judele sătesc, jurătorii, scaunul de judecată al satului, ca organ central al comunității. Acest for legislativ sătesc este, până la numite limite, un organ judecătoresc pacificator, care „sanționează abaterile și abuzurile, urmând formele procedurale tradiționale”.

Așadar, noua Lege a Pământului are la bază vechiul sistem juridic cutumiar **JUS VALAHICUM** și este complementat proiectului legislativ cetățenesc **CONSTITUȚIA CETĂȚENILOR**. El este, în primul rând, un proiect legislativ **MORAL**.

Miron Manega

De ce este necesară LEGEA PĂMÂNTULUI?

Partidele politice sunt somate să se pronunțe asupra transferului către popor a puterii politice efective, pe care poporul să o poată exercita permanent.

În 2024 se vor desfășura, pentru prima dată în același an, în România, alegeri locale, parlamentare, europarlamentare și prezidențiale. Aceste alegeri sunt primele alegeri de după 1989 în care **Asociația „Societatea pentru Proiecte Morale Structurate Calitativ”** se implică cu scopul de a determina corectarea în Constituție a articolelor prin care poporul a fost deposedat de dreptul de a-și exercita și postelectoral suveranitatea națională, prin vot suveran de retragere a legitimității reprezentanților în care nu mai are încredere.

Motivația implicării a fost dată de faptul că și actuala putere politico-economică a ajuns în timpul ultimei legislaturi la acel moment în care a abuzat, dincolo de limite, de cetățenii români, atât colectiv, la nivel național, cât și individual, la nivel organizațional.

Atât timp cât există și este recunoscută **Declarația Universală a Drepturilor Omului**, cât România este (considerată) un stat de drept, democratic și suveranitatea națională aparține poporului român, suntem îndreptățiți să ajutăm cetățenii români să recunoască imediat partidele politice care urmăresc propriul lor bine, nicidecum binele poporului.

Pentru a putea scrie aceste câteva rânduri, a fost discutat cu mii de persoane, timp de mai bine de 15 ani, un proiect moral focalizat pe curățarea originii puterii, capabil să spulbere

sistemul injust care a fost construit prin fraudă și abuz de putere în România postdecembristă.

Acest proiect pleacă de la premisa de neocolit că, în orice societate - care își propune să fie viabilă pentru ansamblul membrilor săi - sistemul politic, responsabil de asigurarea și funcționarea drepturilor și obligațiilor cetățenești, este absolut obligatoriu să fie compatibil cu sistemul economic, responsabil de asigurarea și funcționarea condițiilor datorită cărora drepturile și obligațiile cetățenești pot lua naștere și pot fi înființate. Ceea ce înseamnă că fundamentele formării celor două sisteme, precum și mecanismele lor de funcționare trebuie să fie compatibile. Condiție OBLIGATORIE care, în cazul societății în care trăim, NU este însă îndeplinită deoarece:

- în actualul sistem economic, deținătorul capitalului, capitalistul, cel care ar trebui să fie și ESTE proprietarul, depozitarul activelor/mijloacelor de producție, poate interveni oricând în activitatea celor pe care îi plătește ca angajați ai săi. Iar atunci când aceștia nu își fac treaba, pentru a corecta prompt deficiențele care îi aduc prejudicii, îi poate îndepărta imediat pe cei vinovați de producerea lor.

- în actualul sistem politic - în care suveranitatea națională este echivalentul capitalului - , deținătorul suveranității, poporul, cel care ar trebui să fie, dar NU ESTE, proprietarul, depozitarul mijloacelor de acțiune politică, NU poate interveni în activitatea aleșilor în funcții/demnități publice. Deși îi plătește (prin intermediul statului) ca angajați ai săi! Atunci când aceștia nu își fac treaba, poporul nu poate corecta prompt deficiențele care îi aduc prejudicii și nu-i poate îndepărta pe cei vinovați de producerea lor. În actualul sistem politic, poporul este obligat să aștepte un număr de ani, echivalentul unui ciclu

electoral de 4-5 ani, pentru a putea (eventual) corecta deficiențele care îi aduc prejudicii și a-i îndepărta pe cei vinovați de producerea lor. În acest fel, în mod incorect, poporul a fost și este eliminat de la participarea reală la procesul de preluare și menținere a puterii politice în stat. Scandalul monstruos al „ăzilelor groazei” este cea mai recentă dovadă irefutabilă că poporul este - în actualul sistem politic care îl ține captiv - nepunctuos în a alunga de la putere un guvern vinovat, în totalitate, de genocid.

Ca urmare a celor mai sus menționate, a fost activat, în august 2021, proiectul moral, convertit, cu ajutorul unui prim Comitet de Inițiativă, într-o inițiativă legislativă cetățe-

nească. Prin această inițiativă a fost identificată, într-o secvență de șapte articole din Constituție (2-1-80-90-36-72-84), fraudă legislativă referitoare la preluarea și menținerea puterii în stat. Am definit fraudă legislativă ca fiind actul legal emis, prin folosirea puterii legislative de către reprezentanții aleși, act care constituie o încălcare pentru a obține câștiguri personale pe seama încălcării drepturilor poporului, deținător al suveranității naționale. Metodologia folosită pentru depistarea și denunțarea fraudei a fost cea din domeniul sistemelor de management, promovată global prin standardele publicate de **ISO (Organizația Internațională de Standardizare)**. Au fost invalidate astfel teoriile juridice

CONSTITUȚIA CETĂȚENILOR Expunerea de motive (extrase)

[...] Deși, în Constituția României, la articolul 1, se prevede că România este stat democratic, oricâte poate vedea că această prevedere este o vorbă goală, care nu are nici o legătură cu realitatea. Un stat democratic este un stat în care puterea politică, puterea de a stabili norme de conviețuire socială, de a adopta și aplica legile care să reglementeze relațiile dintre cetățeni și dintre cetățeni și stat, aparține poporului (demos=popor; kratos=putere). Poporul român a fost deposedat de puterea politică, aceasta fiind acaparată de autorii loviturii de stat din decembrie 1989 și menținută în ghearele acestora, prin statul creat de ei.

Uzurpatorii puterii politice a poporului român au folosit statul român pentru a acapara capitalul acumulat de români până în 1989, ca și profiturile realizate de acest capital, după 1989. Toată această avuție a fost trecută în proprietatea privată a minorității autohtone, formată din cei care s-au instalat la conducerea statului român, și a străinilor, care au cumpărat la prețuri de nimic cea mai mare parte a capitalului furat de către guvernânți de la poporul român, prin **Legea 15/1990**. În felul acesta, a fost creată o pătură minoritară foarte bogată, oligarhia, care

deține cea mai mare parte a capitalului utilizat în România și care controlează total și statul român. Așa se face că, în prezent, în România funcționează nu un stat democratic, al poporului, ci ca un stat oligarhic (oligos=puțin; arche=putere), un stat al minorității îmbogățite prin jafă denumit privatizare [...].

Controlul poporului asupra statului se va realiza nu numai prin alegerea directă, de către popor, a tuturor reprezentanților săi în toate componentele, în toate autoritățile statului, dar și prin creșterea participării directe a poporului, a cetățenilor, la procesul de legiferare, de stabilire a normelor de conviețuire socială. În acest sens, proiectul de revizuire prevede că poporul are dreptul, oricând, să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la orice problemă de interes național sau local, cetățenii având dreptul la inițiativă legislativă. Proiectul obligă Parlamentul să ia în dezbateră inițiativele legislative ale cetățenilor; în caz de refuz, Parlamentul fiind

dizolvat. Mai mult, în cazul în care Parlamentul respinge o inițiativă legislativă a cetățenilor, Autoritatea Electorală este obligată să organizeze referendum pentru adoptarea sau respingerea proiectului respins de Parlament. Dacă proiectul este aprobat de popor, prin referendum, Parlamentul este dizolvat. Și mai mult: toate persoanele alese în funcții publice pot fi demise, oricând, de cetățeni, cu un număr de voturi mai mare decât cel cu care au fost alese.

Pentru supravegherea modului în care autoritățile statului și autoritățile locale își îndeplinesc obligațiile legale și angajamentele electorale, se propune constituirea **Asociațiilor Comunitare**, ca organisme ale exercitării democrației directe. Toți cetățenii cu drept de vot vor fi membri ai Asociației Comunitare din localitatea în care trăiesc. Asociațiile Comunitare își constituie uniuni județene și **Uniunea Națională a Asociațiilor Comunitare**, în care va funcționa Sfatul Țării, ca organ consultativ al Uniunii.

Proiectul de constituție a fost elaborat astfel încât să reprezinte un model de STAT ORGANIC, care permite optimizarea eforturilor cu maximizarea rezultatelor. De aceea, modelul s-a structurat pe o modelare matematică a sustenabilității ce permite proiectarea de programe și de soluții de ieșire din criză, pe un cadru instituțional eficient și uman [...].

